

- a. I det veterinære Sundhedsraads Aarsberetning 1922, Side 5—6, udtaler Raa- det, at de gældende Frister efter dettes Formening ikke bør forkortes, dog at man maaske kan fastsætte en yderste Frist for Sagsanlæg paa $\frac{1}{2}$ Aar.
- b. Et af De samvirkende danske Landboforeninger den 28. Marts 1922 nedsat Udvalg angaaende Spørgsmaalet om en Ændring i Reglerne for Sælgerens Garantipligt ved Handel med Husdyr udtaler i sin Indstilling (De samvirkende danske Landboforeningers Aarsberetning 1922—23, Side 96), at den gældende 30 Dages Klagefrist bør forkortes til 22 Dage.
- c. I den af De samvirkende danske Landboforeningers Husdyrbrugsudvalg i 1932 afgivne Indstilling (Bilag 6*) foreslaas den almindelige Reklamationsfrist sat til 14 Dage, dog for Tuberkulose, som giver tydeligt Udslag efter Kælvningen, og for smitsom Kastning 42 Dage. Indgivelse af Klage skal derefter ske inden 7 Dage efter Reklamationen.
- d. Kredsdyrlæge Edwin Jensen, Aalborg, foreslaar i et Foredrag, der blev holdt paa De samvirkende jydsk Landboforeningers Delegeretmøde i Aarhus i 1935 (hvilket Foredrag har været medvirkende til De samvirkende danske Landboforeningers og De samvirkende danske Husmandsforeningers Henvendelse til Justitsministeriet om Nedsættelse af Udvalget), at der indføres en yderste Ansvarsfrist paa 3—5 Maaneder, i alt Fald for medfødte Lidelser.

Udvalget finder det — navnlig under Hensyn til de Oplysninger, som er fremsat af den i Udvalget repræsenterede veterinære Sagskundskab, hvorefter det veterinære Sundhedsraad stadig anser det for dettest at opretholde de nugældende Frister, derunder ogsaa den ret ubestemte Frist for Tuberkulose m. m., og mener det urigtigt at regulere hele dette Forhold efter for stærkt skematiserede Regler — betænkeligt at foreslaa nogen Ændring i de hidtidige Regler. Derimod finder man at burde fremhæve, at Voldgiftsmændene ikke altid har sondret tilstrækkeligt skarpt mellem de i den materielle Lovgivning (navnlig Købeloven af 6. April 1906) indeholdte Reklamationsfrister, der ogsaa gælder i Handel om Husdyr (jfr. ovenfor Sp. 2891), og de ifølge Voldgiftsloven gældende rent processuelle Klagefrister; Voldgiftsmændene har saaledes ikke

altid været klar over, at en Køber, der indgiver Klage til Øvrigheden inden 30 Dage, meget vel forinden kan have fortabt sin Ret til at forlange Handelens Tilbagegang eller til Erstatning ved manglende Reklamation over for Sælgeren og saaledes bør tabe Sagen trods den rettidige Klageindgivelse. Man har i den Anledning fundet det rigtigt i Forslagets § 4, Stk. 1, at foreslaa optaget en neutral Henvi- sning til Købelovens Reklamationsregler: Der kan ikke sluttet modsætningsvis fra denne Henvi- sning; f. Eks. vil ogsaa Aftalelovens Reklamationsregler efter Omstændighederne kunne være anvendelige i Husdyrhandel.

Man foreslaar, at en Voldgiftssag som hidtil skal indledes med en Henvendelse til Øvrigheden (i København Magistraten, andetsteds Politimesteren), som derefter underretter Voldgiftsformanden og udmelder den anden Voldgiftsmand. Udvalget har overvejet den Tanke at overdrage disse Funktioner til Dommeren, men har ikke ment det heldigt at overlade til Dommeren sely at udpege den ene af sine Meddommere. Den i § 2 foreslaaede Ændring, hvorefter Voldgiftskredsene skal falde sammen med Retskredsene, medfører vel herefter, at Politimesteren i de Tilfælde, hvor Retskredsen ikke falder sammen med Politikredsen, vil kunne komme til at tilskrive en Voldgiftsformand og udmelde en Voldgiftsmand, der ikke bor i hans Politikreds, men nogen reel Betydning har denne Uregelmæssighed næppe.

Udvalget foreslaar dernæst i § 4, Stk. 3—5, indført en Nyordning — i Overensstemmelse med det fra De samvirkende danske Landboforeninger og De samvirkende danske Husmandsforeninger udtalte Ønske —, hvorefter der bliver Adgang til at inddrage eventuelle Regressøgsmaal vedrørende det i Sagen omhandlede Husdyr til Behandling under Sagen mod den sidste Sælger af Dyret.

I den af De samvirkende danske Landboforeningers Husdyrbrugsudvalg i 1932 afgivne Indstilling (Bilag 6*) var Initiativet til denne Inddragelse foreslaaet henlagt til Parterne selv. Udvalget mener dog ikke, at en saadan Ordning indeholder tilstrækkelig Sikkerhed for, at alle ansvarlige Personer kommer med under Sagen, og foreslaar derfor Initiativet til Inddragelsen af de „fjernere“ Parter henlagt til Voldgiftsformanden, der med 4 Dages Varsel skal opfordre enhver indklaget til at inddrage sin Hjemmelsmand i Sagen. For at gøre

*) Bilaget ikke optrykt her.